

stran nahlížeti do správních spisů týkajících se jejich záležitostí a pokud zákon neustanovuje jinak, lze nárok nahlížeti do spisů odvozovati ze zásady slyšení stran.

Proto tam, kde jde jen o jednání strany v řízení slyšené, jako v daném případě, nelze shledati vadu v tom, že okolnosti, jež straně z vlastního jejího jednání před úřadem jsou známy, a které tedy ona svému zástupci k hájení svých práv mohla sdělit, nebyly tomuto přivedeny na vědomí pomocí nahlédnutí do správních spisů.

Ježto tedy stížnost jest úplně bezdůvodná a ve věci přímo svévolná, bylo ji zamítnouti.

Výrok o pokutě pro svévoli opírá se o § 41 zák. o ss.

Č. 2521.

Školství. — Administrativní řízení: Obec není legitimována k rekursu do rozhodnutí zemské školy rady podle § 113 řádu školního z r. 1905 o tom, má-li určité místo učitelské při veřejné škole dívčí býti vypsáno pro uchazeče mužské nebo ženské nebo obojí (před účinností zákona č. 226/1922).

(Nález ze dne 20. června 1923 č. 10.906).

Prejudikatura: Boh. 1002, 1102, 1350 a 2313 adm.

Věc: Městská rada v Mostě proti ministerstvu školství a národní osvěty o legitimaci k rekursu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem zemské školní rady v Praze z 10. září 1919 byla občanská škola chlapecká a dívčí v Mostě-město a občanská škola chlapecká a dívčí v Mostě u sv. Václava rozděleny ve 2 samostatné školy chlapecké a 2 samostatné školy dívčí a bylo pro obě tyto nově zřízené občanské školy dívčí zřízeno po jednom místě správkyně. Při tom bylo v příčině event. žádoucího obsazení těchto míst silami mužskými poukázáno na § 113 řádu škol. a vyučovacího z r. 1905.

Výnosem zemské školní rady z 24. srpna 1919 byl na dívčí občanskou školu v Mostě-město přikázán dosavadní ředitel společné občanské školy Karel G.

Po jeho úmrtí rozhodla zemská školní rada 14. března 1922 podle §u 113 řádu školního, aby vedoucí místo při dívčí škole občanské v Mostě-město bylo vypsáno jako místo ředitelky.

Rekurs podaný městskou radou v Mostě byl nař. rozhodnutím zamítnut pro nedostatek legitimace, jelikož subjektivní právo městské rady na vedení stížnosti v tomto případě nelze opřít o žádný předpis platných zákonů školních.

Rozhoduje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí městskou radou v Mostě vycházel nss z těchto úvah:

Žal. úřad odmítl rekurs st-lky pro nedostatek legitimace; proto se nss může zabývati toliko otázkou, je-li tento výrok po právu, a nemůže přihlížeti k meritu věci.

Podle platného řádu právního sluší míti za to, že právo použití opravných prostředků v řízení správním přísluší jen tomu, jehož sub-

jektivní právo bylo rozhodnutím nebo opatřením úřadu správního dotčeno nebo jemuž zákon buď výslovným ustanovením anebo podle svého zřejmého úmyslu postavení strany propůjčiti chtěl. Subjektivních práv obce jakožto veřejnoprávní korporace, která dle zákonů školských hradí věčný náklad národního školství a patří tudíž mezi konkurenční činitele, týkalo by se však rozhodnutí neb opatření úřadů školních učiněné ve věcech národního školství toliko tehdy, kdyby šlo o nějaké opatření, které ukládá školní obci a nepřímo i obci politické určitý náklad, tedy na př. zejména, kdyby šlo o systemisaci nového místa učitelského nebo ředitelského na škole. O takový případ zde však nejde. Místo, o které jde, jest dávno systemisováno, bylo již při systemisování svém určeno pro síly ženské, a opatřením zškr-y o tom, že má býti vypsáno pro síly ženské, není právo obce jako konkurenčního činitele nikterak dotčeno, poněvadž právě co do finančního důsledku jest pro obec v podstatě lhostejno, obsadí-li se místo to osobou ženskou nebo mužskou. Poukazuje-li tedy stěžující si obec na doklad svém domnělé legitimace k rekursu na svoji vlastnost jakožto konkurenčního činitele, tedy činí tak, jak shora doloženo, bezdůvodně. Tvrdí-li pak stížnost, že před výrokem podle §u 113 řádu škol. a vyuč. má se úřad školní dohodnouti s vydržovateli, tedy nemá tvrzení toto rovněž opory v zákoně, neboť uvedený § 113 řádu škol. toliko praví, že zškr má výrok tam zmíněný učiniti po slyšení okr. úřadu školního.

Že by pak obci jakožto orgánu veřejné správy povolanému k hájení jistých zájmů veřej., pokud se týče zájmů svých příslušníků příslušelo postavení strany, jde-li o otázku, má-li určité již systemisované místo býti obsazeno silou mužskou nebo ženskou, nelze vyvoditi ani ze znění ani z ducha příslušných předpisů školských; neboť opatření v tomto směru činěná řídí se jedině pedagogickými úvahami o potřebách školy, které posouditi náleží výhradně do oboru úřadů školních, jež v tom směru nejsou nijak vázány názory příslušných obcí.

Vzhledem k tomu nelze shledati nezákonnost ve výroku žal. úřadu, který upřel stěžující si obci legitimaci k opravnému prostředku v řízení správním a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2522.

Školství: I. Při zákrocích podle § 9 zák. č. 189/1919 může předseda zemské školní rady sobě opatřiti pomůcky pro rozhodování potřebné dle své volby, nejsou vázán předpisy starších zákonů o zřizování škol. — **II.** Sloučení dvou samostatných škol obecných ve školu jednu znamená zrušení aspoň jedné z nich a je proto podle § 9 zákona č. 189/1919 přípustné jen tehdy, není-li při jedné z obou škol ani 40 dětí k její návštěvě povinných.

(Nález ze dne 20. června 1923 č. 10.907).

Prejudikatura: Boh. 805, 2189 adm.

Věc: Obecní zastupitelstvo a místní školní rada v D. R. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o sloučení chlapecké a dívčí školy obecné v Dolní R.